

03-03-2018

Vrijwilligersavond

Voor wie? Vrijwilligers van onze kerkgemeenschappen en iedereen die het leuk vindt om een gezellige avond te hebben
Wanneer? Zaterdag 3 maart Waar? Johanneskerk
Hoe laat? inloop 19.30 uur, start 20.00 uurEinde programma 22.15, daarna een gezellige nazit
Kom je? Leuk! Wil je dan 10 hapjes, zoet of hartig, meenemen?
Graag uiterlijk 1 maart aanmelden bij: Kees van Luijk scriba@pggbu.nlIrene Pluim irenepluim@home.nlHarm Versluis hjsversluis@gmail.comChristel Prins christelprins@hetnet.nl

Activiteiten/Hans Pelman, 03-03-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2763, Subitem: 174.

19-04-2018

Impressie Synode 19/20 april 2018

Het is zomer op Hydepark (en in de rest van Nederland) en de Generale Synode komt twee dagen bij elkaar. Er staat een scala aan onderwerpen op de agenda, het merendeel zal ik kort of iets langer in deze impressie aan de orde laten komen. Na de liturgische opening in de kapel buigen wij ons allereerst in comité over een heel aantal benoemingen voor de verschillende Generale Colleges en Adviesraden en stemmen wij, na diverse aanbevelingen, in met mr. J.P.M. Donner als voorzitter van de Raad van Toezicht van de Protestantse Theologische Universiteit en Ing. Jurjen de Groot als nieuwe directeur van de Landelijke Dienstenorganisatie. Laatstgenoemde heeft een belangrijke en verantwoordelijke functie in het (financiële) beleid. In zijn speech is de nieuwe directeur heel duidelijk in zijn drijfveren en spirituele achtergrond, mede gevormd door een periode werken en leven in Kenia. Zijn dienstbaarheid aan het welbevinden van de kerk als geheel komt positief op mij over.

We gaan verder met een thema dat de laatste jaren veel aandacht heeft en krijgt: nieuwe vormen van kerk-zijn. We bekijken een aardig filmpje over twee pioniersplekken: De Haven op Kanaleniland/Utrecht en Crosspoint Nieuw-Vennep en de enthousiaste kartrekkers van deze plekken worden geïnterviewd over hun uitdagingen, met name op het **landelijke** vlak. Hoe zit het met de ambten bij deze nieuwe kerkvormen, hoe lopen de financiële lijnen, hoe zijn de verbindingen met de plaatselijke kerk, hoe zelfstandig is men? Aardig detail is dat De Haven niet werkt met een (formele) ledenlijst, maar met een Whatsapp-groep. Wel verbonden, maar ook vrij. Het is duidelijk dat er nog veel vragen liggen en het voor alle partijen ook de uitdaging is om ruimte te krijgen, te ervaren en te bieden voor het experiment van kerkvernieuwing. Na de lunch wordt het eerste exemplaar van het boekje getiteld: **Geloven in de classis** uitgereikt aan de schrijver. Geschreven naar aanleiding van de veranderingen die heel binnenkort gaan plaatsvinden, wanneer onze 75 classes teruggebracht gaan worden naar 11 grote classicale gebieden. Door alle eeuwen heen zijn er veranderingen geweest horen we, steeds inspelend op de context. Een saai thema, die classis? Prof. Leon van den Broeke geeft aan dat er zelfs conferenties in Amerika plaatsvinden rondom dit thema, want het is wel degelijk van belang welke structuur je geeft aan je kerk om de ontmoeting en onderlinge samenhang te bevorderen. En zoals beschreven staat in het woord vooraf van het kleine boekje: de vernieuwde opzet van de structuur bepaalt de classis bij haar wezen, het geloof. Geloven in de classis is geen bestuurlijke titel, gaat niet over de locatie waar je gelooft, maar **dát** je samen gelooft en daar gezamenlijk vorm aan geeft.

Er volgt een aardig (engelstalig) filmpje over het 70jarig bestaan van de Wereldraad van Kerken. In 1948, in de na-oorlogse hektiek opgericht in Amsterdam onder bezielende leiding van prof. Willem Visser- **Hooft**. De beelden van vieringen op de Assembly **Tonen** de veelkleurigheid van deze internationale christelijk-oecumenische organisatie. Momenteel zo **340** kerkgenootschappen in 110 landen. Wie kent niet meer de belangrijke begrippen van het Conciliair Proces, Vrede- Gerechtigheid en Heelheid van de schepping? Ook het programma tegen racisme (Combat Racism) heeft veel aandacht gekregen. Hoewel de Wereldraad qua organisatie behoorlijk is ingedund, spelen er zeker nog belangrijke thema's, zoals de Pelgrimage voor Gerechtigheid en Vrede. In de zomer wordt het jubileum gevierd, in Amsterdam, met een feestelijke dankdienst en een heel programma daarom heen.

Jaarlijks vindt ook een ethische bezinning plaats in de Synode. Vorig jaar hield Beatrice de Graaf een lezing over **Veiligheid** waarover later een boekje is verschenen. Deze vergadering wordt aandacht gegeven aan het thema **Migratie** ingeleid door prof. dr. Dorotya Nagy, hoogleraar missiologie aan de PthU. Ook over dit thema moet te zijner tijd een publicatie verschijnen die geschikt is voor het gesprek in de gemeenten. Het gesprek over migratie ligt op straat en daar spelen allerlei emoties in mee, geeft Nagy aan. Reacties die zich vertalen tot in stemgedrag. Maar laten we niet te gemakkelijk denken te weten wat migratie is en inhoudt. Het is een complex en veelomvattend thema, waar politieke, sociale, economische en technologische processen in meeklinken. Rondom het toverwoord 'migratie' wordt een grote vocabulaire opgebouwd. Migratie is schijnbaar een taal geworden, die zich voordoet als toegankelijk, makkelijk leerbaar en uitstekend geschikt voor communicatie. In het algemeen veronderstellen mensen dat inmiddels iedereen die taal spreekt. Maar de vraag is eerder: **spreek jij migratie?** Nagy wijst ook op de machtsverhoudingen die meespelen, ook in de insteek van gastvrijheid en het verschaffen van recht. Liever spreekt zij daarom over migratiedynamiek. Een mooie gedachte in haar verhaal is: we zijn kerk, maar we zijn ook steeds in wording, plaatselijk, tijdelijk, altijd in een groter verband. En, de ver-ander, die ik ver-ken kan mij en mijn kerk steeds veranderen.

De lezing roept verschillende reacties op, niet iedereen kan uit de voeten met de toch wel erg brede insteek van haar verhaal, waarbij (al dan niet gedwongen) migratie en mobiliteit allemaal aan de orde komen. Ik heb de tekst vanuit het moderamen een dag eerder ontvangen en geef met scriba René de Reuver een eerste reactie, waarna we kort in tweetallen in gesprek gaan en de gedachten plenair worden gedeeld. Ik ben benieuwd naar de publicatie over dit belangrijke thema. Tweede boekje dat ons vandaag uitgereikt wordt is de uiteindelijke publicatie over de eredienst **Tot Gods Eer** van de hand van Marcel Barnard. Bedoeld om, samen met de beschikbare korte filmpjes van verschillende stijlen van eredienst, het gesprek over de liturgie in de lokale gemeenten vorm te geven. De suggestie wordt gedaan om dit gesprek in de nieuwe ringen te voeren. Bij afwezigheid van Prof. Barnard wordt het eerste exemplaar aan de Lutherse predikant Willem Boon uitgereikt, die geheel onvoorbereid prachtig spreekt over zijn ervaringen met het vieren.

Elk jaar ontvangt de Synode de proponenten en kerkelijk werkers die aan het begin staan van hun werk in de kerk. Ook dit keer een heel gevarieerd gezelschap. Een voor een geven zij een korte introductie over zichzelf en leren we hun huidige of gewenste werksituaties nog beter kennen door de vragen die René de Reuver stelt. In de afsluitende liturgie van de eerste dag wordt later voor hen en voor de nieuwe Synodevoorzitter Saskia van Meggelen, in maart benoemd, gebeden.

Het is tijdens het diner eigenlijk net te warm om buiten te zitten. Ik doe het toch, met mijn Synodecollega uit de classis Leiden. Mooi om niet alleen te praten over de komende onderwerpen op de agenda, maar ook uit het dagelijks leven te delen. Ik ervaar het als verbondenheid.

In de avond staat nog een tweetal punten op de agenda, waar we redelijk snel doorheen gaan. De vertrekcompensatie als mobiliteit bevorderende maatregel is een van de maatregelen uit het totaalpakket om de mobiliteit van predikant in samenhang met de gemeenten te bevorderen. Hier hangt een kostenplaatje aan. In de novembersynode kwamen de bezwaren al aan de orde en werd toen besloten om dit onderdeel uit het totale besluitvoorstel te halen en nader onderzoek te doen naar de mogelijke effectiviteit en financiële consequenties van deze maatregel. We volgen het moderamen in het voorstel om deze vertrekcompensatie niet in te voeren.

Tot slot bekijken we een kort filmpje in de serie Geloven met hart en ziel gemaakt in samenwerking met de NCRV. Op locatie worden bijzondere initiatieven van kerken of kerkmensen gefilmd. Dit filmpje is opgenomen in Assen. Het is inmiddels drie jaar geleden dat de Protestantse Gemeente Assen begon met de PopUp-winkel: Mooi Verhaal. De predikant vertelt: 'Als kerk wilden we op een nieuwe manier aanwezig zijn in de stad. Een winkel bleek daar een goede manier voor te zijn: het is een plek waar mensen makkelijk even naar binnen lopen.' Het is een mooie aflevering en we horen hoe de NCRV er nog veel denkt te gaan maken, ideeën zijn welkom, zo horen we van de afdeling communicatie.

Na de liturgische sluiting wordt het nog laat. We zitten buiten en ik heb een bijzonder gesprek met een collega.

Dag twee wordt geopend in de kapel door mensen van JOP, de jongerenorganisatie van onze kerk. Aan de orde is het thema catechese en geloofsoverdracht. Samen met de HGJB (Hervormd Gereformeerde Jeugdbond) horen we een presentatie over de verschillende manieren en de verschillende plekken waarop er geleerd wordt binnen de gemeenten. En zien wij hoeveel materiaal er voorhanden is om dit stuk kerkewerk te ondersteunen.

Deze dagen viert de staat Israël ook haar onafhankelijkheid en 70 jarig bestaan. Scriba René de Reuver leest een zorgvuldig geformuleerde tekst voor, een inleiding gevolgd door een gebed door ons gezamenlijk zingend besloten met psalm 122. Als Protestantse Kerk in Nederland ervaren wij een drievoudige roeping, staat er in deze tekst: 'We zijn onopgeefbaar verbonden met het volk Israël. We voelen hun vreugde en verdriet. Met de Palestijnse christenen zijn we verbonden in het ene ondeelbare lichaam van Christus. Hun vreugde en verdriet voelen we ook. In het voetspoor van Jezus werken we bovendien aan vrede, recht en welzijn voor allen die dat ontberen. Laten we bidden om inzicht.'

Aan de orde is vervolgens de slotbespreking van de classicale consideraties franche 3 van de kerkordeteksten, die het sluitstuk vormen van de kerkordelijke vertaling van Kerk2025. Deze teksten handelen met name over de rechtspositie en mobiliteit van predikanten. Er is wederom veel geconsidereerd en duidelijke punten zijn ingebracht, met name over de zogenaamde 12jaars regeling voor predikanten, waarbij het mogelijk wordt om na 12 jaar als gemeente en predikant met wederzijds goedvinden uiteen te gaan. De meningen over deze regeling zijn zeer verdeeld. Met name de vraag of deze de mobiliteit daadwerkelijk meer bevordert, of ook schade oplevert voor de betrokkenen. Het college van kerkorde adviseert om dit artikel niet op te nemen. Het moderamen pleit ervoor om dit stuk gereedschap wel in de koffer te houden door middel van een tegenvoorstel, mét noodrem. Na een gedegen discussie, waarbij er meerdere zwevende kiezers zijn, stemt de Synode uiteindelijk met 52 van de 75 stemmen voor dit artikel, dat in 2021 in zal gaan. In de kerkorde zal deze tekst komen te staan: Op gezamenlijk verzoek van de kerkenraad en de predikant die tenminste twaalf jaar als predikant voor gewone werkzaamheden aan een gemeente verbonden is en recht heeft op wachtgeld, kan het breed moderamen van de classicale vergadering de predikant losmaken van de gemeente. Het besluit is nu dus min of meer definitief gevallen, met een kleine noodrem, de classispredikanten die in september 2018 beginnen kunnen de komende jaren de maatregel toetsen op haalbaarheid en verwachte mobiliteit/flexibiliteit.

Na het afscheid van de voorzitter van het Generaal College van de Visitatie, het college dat in de nieuwe structuur ook een andere vorm zal krijgen. De gewone visitatie valt straks namelijk onder verantwoordelijkheid van de classispredikant en alleen de buitengewone visitatie wordt door het college opgepakt, besluiten we op een heel bijzondere manier.

PERKI, wat staat voor Persekutuan Kristen Indonesia (Christelijke Indonesische Gemeenschap) heeft de wens te kennen gegeven om onderdeel te worden van de Protestantse Kerk in Nederland. Het voorstel is dat zij een buitengewone gemeente zullen vormen, zoals ook in 2015 de Pakistaanse Urdugemeente (na een lang proces) is toegetreden. Bij bespreking van dit onderdeel zijn veel leden en vertegenwoordigers van deze vereniging aanwezig. De bespreking van het besluitvoorstel is wat saai misschien en hier en daar worden er wel erg technische (maar toch ook nodige) vragen gesteld, die wellicht op een eerder tijdstip aan de orde hadden kunnen komen, maar de blijdschap is groot en alom wanneer uiteindelijk de handtekeningen onder het besluit gezet kunnen worden. Zelf ben ik erg blij met de ruimte die onze kerk weet te bieden, waardoor onze kerk ook minder wit wordt. Het verschil in o.a. de geloofsvrijmoedigheid zal wellicht wel eens lastig zijn, maar ook leerzaam. Het is goed om elkaar eens een spiegel voor te houden.

De Synode wordt besloten in de eetzaal, met een viering geleid door een Indonesische predikante. We maken in de liturgie een dans mee, door een vrouw in traditionele kleding. Een dans die oorspronkelijk eer betoont aan hoogwaardigheidsbekleders, maar in deze liturgie een dans van dankbaarheid is, voor de Heilige Geest. Elkaar verder

ontmoeten, en elkaar geluk wensen met deze nieuwe verbondenheid kan na de viering, mét Indonesische hapjes. Het waren weer bijzondere en gevulde Synodedagen. U heeft ze via dit verslag wat mee kunnen beleven. Ik heb geprobeerd mijn stem, letterlijk en figuurlijk goed in te brengen.
Tot een volgende keer, hartelijke groeten van ds Irene Pluim (afgevaardigde Classis Limburg)

Kerkenraad/Hans Pelman, 19-04-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2941, Subitem: 174.

03-07-2018

IMPRESSIE SYNODE 19/20 APRIL 2018

Het is zomer op Hydepark (en in de rest van Nederland) en de Generale Synode komt twee dagen bij elkaar. Er staat een scala aan onderwerpen op de agenda, het merendeel zal ik kort of iets langer in deze impressie aan de orde laten komen. Na de liturgische opening in de kapel buigen wij ons allereerst in comité over een heel aantal benoemingen voor de verschillende Generale Colleges en Adviesraden en stemmen wij, na diverse aanbevelingen, in met mr. J.P.M. Donner als voorzitter van de Raad van Toezicht van de Protestantse Theologische Universiteit en Ing. Jurjen de Groot als nieuwe directeur van de Landelijke Dienstenorganisatie. Laatstgenoemde heeft een belangrijke en verantwoordelijke functie in het (financiële) beleid. In zijn speech is de nieuwe directeur heel duidelijk in zijn drijfveren en spirituele achtergrond, mede gevormd door een periode werken en leven in Kenia. Zijn dienstbaarheid aan het welbevinden van de kerk als geheel komt positief op mij over.

We gaan verder met een thema dat de laatste jaren veel aandacht heeft en krijgt: nieuwe vormen van kerk-zijn. We bekijken een aardig filmpje over twee pioniersplekken: De Haven op Kanaleneiland/Utrecht en Crosspoint Nieuw-Vennep en de enthousiaste kartrekkers van deze plekken worden geïnterviewd over hun uitdagingen, met name op het bidelijkeak. Hoe zit het met de ambten bij deze nieuwe kerkvormen, hoe lopen de financiële lijnen, hoe zijn de verbindingen met de plaatselijke kerk, hoe zelfstandig is men? Aardig detail is dat De Haven niet werkt met een (formele) ledenlijst, maar met een Whatsapp-groep. Wel verbonden, maar ook vrij. Het is duidelijk dat er nog veel vragen liggen en het voor alle partijen ook de uitdaging is om ruimte te krijgen, te ervaren en te bieden voor het experiment van kerkvernieuwing.

Na de lunch wordt het eerste exemplaar van het boekje getiteld: Geloven in de classisitgereikt aan de schrijver. Geschreven naar aanleiding van de veranderingen die heel binnenkort gaan plaatsvinden, wanneer onze 75 classes teruggebracht gaan worden naar 11 grote classicale gebieden. Door alle eeuwen heen zijn er veranderingen geweest horen we, steeds inspelend op de context. Een saai thema, die classis? Prof. Leon van den Broeke geeft aan dat er zelfs conferenties in Amerika plaatsvinden rondom dit thema, want het is wel degelijk van belang welke structuur je geeft aan je kerk om de ontmoeting en onderlinge samenhang te bevorderen. En zoals beschreven staat in het woord vooraf van het kleine boekje: de vernieuwde opzet van de structuur bepaalt de classis bij haar wezen, het geloof. Geloven in de classis is geen bestuurlijke titel, gaat niet over de locatie waar je gelooft, maar dát je samen gelooft en daar gezamenlijk vorm aan geeft.

Er volgt een aardig (Engelstalig) filmpje over het 70jarig bestaan van de Wereldraad van Kerken. In 1948, in de na-oorlogse heftiek opgericht in Amsterdam onder bezielende leiding van prof. Willem Visser- Hooft. De beelden van vieringen op de Assembly tonen de veelkleurigheid van deze internationale christelijk-oecumenische organisatie. Momenteel zo 340 kerkgenootschappen in 110 landen. Wie kent niet meer de belangrijke begrippen van het Conciliair Proces, Vrede- Gerechtigheid en Heelheid van de schepping? Ook het programma tegen racisme (Combat Racism) heeft veel aandacht gekregen. Hoewel de Wereldraad qua organisatie behoorlijk is ingedund, spelen er zeker nog belangrijke thema s zoals de Pelgrimage voor Gerechtigheid en Vrede. In de zomer wordt het jubileum gevierd, in Amsterdam, met een feestelijke dankdienst en een heel programma daarom heen.

Jaarlijks vindt ook een ethische bezinning plaats in de Synode. Vorig jaar hield Beatrice de Graaf een lezing over eiligheidwaarover later een boekje is verschenen. Deze vergadering wordt aandacht gegeven aan het thema igratie ingeleid door prof. dr. Dorottya Nagy, hoogleraar missiologie aan de PthU (zie bijgaande foto). Ook over dit thema moet te zijner tijd een publicatie verschijnen die geschikt is voor het gesprek in de gemeenten. Het gesprek over migratie

ligt op straat en daar spelen allerlei emoties in mee, geeft Nagy aan. Reacties die zich vertalen tot in stemgedrag. Maar laten we niet te gemakkelijk denken te weten wat migratie is en inhoudt. Het is een complex en veelomvattend thema, waar politieke, sociale, economische en technologische processen in meeklinken. Rondom het toverwoord 'migratie' wordt een grote vocabulaire opgebouwd. Migratie is schijnbaar een taal geworden, die zich voordoet als toegankelijk, makkelijk leerbaar en uitstekend geschikt voor communicatie. In het algemeen veronderstellen inmiddels iedereen die taal spreekt. Maar de vraag is eerder: spreek jij migratie? Nagy wijst ook op de machtsverhoudingen die meespelen, ook in de insteek van gastvrijheid en het verschaffen van recht. Liever spreekt zij daarom over migratiedynamiek. Een mooie gedachte in haar verhaal is: we zijn kerk, maar we zijn ook steeds in wording, plaatselijk, tijdelijk, altijd in een groter verband. En, de ver-ander, die ik ver-ken kan mij en mijn kerk steeds veranderen.

De lezing roept verschillende reacties op, niet iedereen kan uit de voeten met de toch wel erg brede insteek van haar verhaal, waarbij (al dan niet gedwongen) migratie en mobiliteit allemaal aan de orde komen. Ik heb de tekst vanuit het moderamen een dag eerder ontvangen en geef met scriba René de Reuver een eerste reactie, waarna we kort in tweetallen in gesprek gaan en de gedachten plenair worden gedeeld. Ik ben benieuwd naar de publicatie over dit belangrijke thema.

Tweede boekje dat ons vandaag uitgereikt wordt is de uiteindelijke publicatie over de eredienst *Tot Gods Eer*, van de hand van Marcel Barnard. Bedoeld om, samen met de beschikbare korte filmpjes van verschillende stijlen van eredienst, het gesprek over de liturgie in de lokale gemeenten vorm te geven. De suggestie wordt gedaan om dit gesprek in de nieuwe ringen te voeren. Bij afwezigheid van Prof. Barnard wordt het eerste exemplaar aan de Lutherse predikant Willem Boon uitgereikt, die geheel onvoorbereid prachtig spreekt over zijn ervaringen met het vieren.

Elk jaar ontvangt de Synode de proponenten en kerkelijk werkers die aan het begin staan van hun werk in de kerk. Ook dit keer een heel gevarieerd gezelschap. Een voor een geven zij een korte introductie over zichzelf en leren we hun huidige of gewenste werksituaties nog beter kennen door de vragen die René de Reuver stelt. In de afsluitende liturgie van de eerste dag wordt later voor hen en voor de nieuwe Synodevoorzitter Saskia van Meggelen, in maart benoemd, gebeden.

Het is tijdens het diner eigenlijk net te warm om buiten te zitten. Ik doe het toch, met mijn Synodecollega uit de classis Leiden. Mooi om niet alleen te praten over de komende onderwerpen op de agenda, maar ook uit het dagelijks leven te delen. Ik ervaar het als verbondenheid.

In de avond staat nog een tweetal punten op de agenda, waar we redelijk snel doorheen gaan. De *vertrekcompensatie* als mobiliteit bevorderende maatregel is een van de maatregelen uit het totaalpakket om de mobiliteit van predikant in samenhang met de gemeenten te bevorderen. Hier hangt een kostenplaatje aan. In de novembersynode kwamen de bezwaren al aan de orde en werd toen besloten om dit onderdeel uit het totale besluitvoorstel te halen en nader onderzoek te doen naar de mogelijke effectiviteit en financiële consequenties van deze maatregel. We volgen het moderamen in het voorstel om deze vertrekcompensatie niet in te voeren.

Tot slot bekijken we een kort filmpje in de serie Geloven met hart en ziel, gemaakt in samenwerking met de NCRV. Op locatie worden bijzondere initiatieven van kerken of kerkmensen gefilmd. Dit filmpje is opgenomen in Assen. Het is inmiddels drie jaar geleden dat de Protestantse Gemeente Assen begon met de PopUp-winkel: Mooi Verhaal. De predikant vertelt: 'Als kerk wilden we op een nieuwe manier aanwezig zijn in de stad. Een winkel bleek daar een goede manier voor te zijn: het is een plek waar mensen makkelijk even naar binnen lopen.' Het is een mooie aflevering en we horen hoe de NCRV er nog veel denkt te gaan maken, ideeën zijn welkom, zo horen we van de afdeling communicatie.

Na de liturgische sluiting wordt het nog laat. We zitten buiten en ik heb een bijzonder gesprek met een collega.

Dag twee wordt geopend in de kapel door mensen van JOP, de jongerenorganisatie van onze kerk. Aan de orde is het thema catechese en geloofsoverdracht. Samen met de HGJB (Hervormd Gereformeerde Jeugdbond) horen we een presentatie over de verschillende manieren en de verschillende plekken waarop er geleerd wordt binnen de gemeenten. En zien wij hoeveel materiaal er voorhanden is om dit stuk kerkenwerk te ondersteunen.

Deze dagen viert de staat Israël ook haar onafhankelijkheid en 70 jarig bestaan. Scriba René de Reuver leest een zorgvuldig geformuleerde tekst voor, een inleiding gevolgd door een gebed door ons gezamenlijk zingend besloten met psalm 122. Als Protestantse Kerk in Nederland ervaren wij een drievoudige roeping, staat er in deze tekst: 'We zijn onopgeefbaar verbonden met het volk Israël. We voelen hun vreugde en verdriet. Met de Palestijnse christenen zijn we verbonden in het ene ondeelbare lichaam van Christus. Hun vreugde en verdriet voelen we ook. In het voetspoor van Jezus werken we bovendien aan vrede, recht en welzijn voor allen die dat ontberen. Laten we bidden om inzicht.'

Aan de orde is vervolgens de slotbespreking van de classicale consideraties tranche 3 van de kerkordeteksten, die het sluitstuk vormen van de kerkordelijke vertaling van Kerk2025. Deze teksten handelen met name over de rechtspositie en mobiliteit van predikanten. Er is wederom veel geconsidereerd en duidelijke punten zijn ingebracht, met name over de zogenaamde 12jaars regeling voor predikanten, waarbij het mogelijk wordt om na 12 jaar als gemeente en predikant met wederzijds goedvinden uiteen te gaan. De meningen over deze regeling zijn zeer verdeeld. Met name de vraag of deze de mobiliteit daadwerkelijk meer bevordert, of ook schade oplevert voor de betrokkenen. Het college van kerkorde adviseert om dit artikel niet op te nemen. Het moderamen pleit ervoor om dit stuk gereedschap wel in de koffer te houden door middel van een tegenvoorstel, mét noodrem. Na een gedegen discussie, waarbij er

meerdere zwevende kiezers zijn, stemt de Synode uiteindelijk met 52 van de 75 stemmen voor dit artikel, dat in 2021 in zal gaan. In de kerkorde zal deze tekst komen te staan: Op gezamenlijk verzoek van de kerkenraad en de predikant die tenminste twaalf jaar als predikant voor gewone werkzaamheden aan een gemeente verbonden is en recht heeft op wachtgeld, kan het breed moderamen van de classicale vergadering de predikant losmaken van de gemeente. Het besluit is nu dus min of meer definitief gevallen, met een kleine noodrem, de classispredikanten die in september 2018 beginnen kunnen de komende jaren de maatregel toetsen op haalbaarheid en verwachte mobiliteit/flexibiliteit.

Na het afscheid van de voorzitter van het Generaal College van de Visitatie, het college dat in de nieuwe structuur ook een andere vorm zal krijgen. De gewone visitatie valt straks namelijk onder verantwoordelijkheid van de classispredikant en alleen de buitengewone visitatie wordt door het college opgepakt, besluiten we op een heel bijzondere manier. PERKI, wat staat voor Persekutuan Kristen Indonesia (Christelijke Indonesische Gemeenschap) heeft de wens te kennen gegeven om onderdeel te worden van de Protestantse Kerk in Nederland. Het voorstel is dat zij een buitengewone gemeente zullen vormen, zoals ook in 2015 de Pakistaanse Urdugemeente (na een lang proces) is toegetreden. Bij bespreking van dit onderdeel zijn veel leden en vertegenwoordigers van deze vereniging aanwezig. De bespreking van het besluitvoorstel is wat saai misschien en hier en daar worden er wel erg technische (maar toch ook nodige) vragen gesteld, die wellicht op een eerder tijdstip aan de orde hadden kunnen komen, maar de blijdschap is groot en alom wanneer uiteindelijk de handtekeningen onder het besluit gezet kunnen worden. Zelf ben ik erg blij met de ruimte die onze kerk weet te bieden, waardoor onze kerk ook minder ~~uit~~ wordt. Het verschil in o.a. de geloofsvrijmoedigheid zal wellicht wel eens lastig zijn, maar ook leerzaam. Het is goed om elkaar eens een spiegel voor te houden.

De Synode wordt besloten in de eetzaal, met een viering geleid door een Indonesische predikante. We maken in de liturgie een dans mee, door een vrouw in traditionele kleding. Een dans die oorspronkelijk eer betoont aan hoogwaardigheidsbekleders, maar in deze liturgie een dans van dankbaarheid is, voor de Heilige Geest. Elkaar verder ontmoeten, en elkaar geluk wensen met deze nieuwe verbondenheid kan na de viering, mét Indonesische hapjes.

Het waren weer bijzondere en gevulde Synodedagen. U heeft ze via dit verslag wat mee kunnen beleven. Ik heb geprobeerd mijn stem, letterlijk en figuurlijk goed in te brengen.

Tot een volgende keer, hartelijke groeten van ds Irene Pluim (afgevaardigde Classis Limburg)

Kerkblad Gaandeweg/Willy de Koning, 03-07-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3032, Subitem: 174.

03-07-2018

GEZELLIGE EN GEVARIEERDE VRIJWILLIGERSAVOND

Na de koffie en thee met het samengebrachte lekkers, zijn we buiten begonnen in een grote kring met het zingen van een lied, op de bekende melodie van Geest van hierboven. De tekst was gemaakt door Irene Pluim en Ralf Smeets.

Stel je een kerk voor
Zonder vrijwilligers
Zonder handen die zoveel doen
Dat zou niet denkbaar zijn
Dat is onmogelijk
Wij zijn de kerk-opbouw-kampioen

Wij mogen zingen
Van grootse dingen
Die wij bewerken
Voor onze kerken
In het verborgene of openbaar

Felicitering
Voor inspiratie
Die wij hier geven
En ook beleven
Als wij gemeente zijn hier met elkaar!

Daarna splitsten alle aanwezigen zich in twee groepen. Een groep kwam in beweging onder leiding van Nely Stuij, zij dansten op het afrikaanse lied Siyahamba.

De andere groep vormde teams en speelden in de hal een spannende pubquiz, die gemaakt was door Charles en Jolanda Cartwright.

Na de pauze, werden de rollen omgedraaid.

Er werd nog gezellig nagepraat door de aanwezigen onder het genot van een hapje en een drankje.

Aan het eind van de avond kreeg iedereen een roos en een kaartje mee naar huis, mensen hebben mensen nodig stond er op het kaartje. Dank zij de vrijwilligers!

Christel Prins

Vervolg op volgende pagina >>

Vervolg op volgende pagina >>

Vervolg op volgende pagina >>

Vervolg van: GEZELLIGE EN GEVARIEERDE VRIJWILLIGERSAVOND

Kerkblad Gaandeweg/Willy de Koning, 03-07-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3039, Subitem: 174.

03-07-2018

RACV: ADIEU!

Hoe vaak heb ik in de afgelopen jaren die wonderlijke afkorting uitgelegd? En niet alleen in het Nederlands: Regionaal Adviseur Classicale Vergaderingen Zuid-Nederland: dat is een mond vol. In de toelichting die ik er doorgaans op liet volgen, vertelde ik over adviezen aan bovenplaatselijke kerkbesturen op het terrein van beleid, bestuur, kerkorde en personele bezetting. Bij de vereniging tot de Protestantse Kerk in Nederland per 1 mei 2004 had men het immers goed gedacht een professional te voegen aan de (vrijwillige) ambtsdragers, die als breed moderamen van de classicale vergaderingen een stevig takenpakket hadden toebedeeld gekregen - ten dienste van de plaatselijke gemeenten.

We zijn 14 jaar verder en inmiddels is het project Kerk2025 onder construction. De beleidsnota Waar een Woord is is een Weg heeft al veel in beweging gezet, want wie kent niet de term Back to basics? Bij een duidelijke profilering past een goede uitwerking. Het streven is om minder bezig te zijn met besturen, zodat er meer ruimte en tijd komt voor de kern van gelovig leven. Sinds kort zijn schaalvergroting op classicaal niveau, zodat aanzienlijk minder ambtsdragers als bestuurders nodig zijn, en een forse pastorale investering in de nieuwe classes in gang gezet. We leven na 1 mei 2018 en dus zijn er in Zuid-Nederland nog maar twee classes: Delta

en Noord-Brabant, Limburg en Reunion Wallonne. En aangezien na de zomer de classispredikanten ook in het zuiden hun intrede zullen doen, wordt het tijd voor de RACV om afscheid te nemen. Want deze functie houdt op te bestaan, per 1 september a.s.

Tijdens de kerkdienst, begin 2011 in Breda, waarin ik aan dit werk werd verbonden, liet ik een wegenkaart zien: van Vaals tot Aardenburg, van Haamstede tot Cuyk: een uitgestrekt, maar prachtig werkgebied lag voor mij: met veel verscheidenheid, maar ook met veel herkenbare ervaringen, zoals krimp en veel kleine gemeenten met steeds minder geld en bestuurskracht. Ik kreeg de gelegenheid om oost en west met elkaar te verbinden en tot samenwerking te brengen, o.a. tijdens de jaarlijkse ontmoetings- en werkdagen in Breda met voor BM-leden relevante thema's. Ik heb ervan genoten. Dankzij een strakke structurering van mijn agenda, waarin de mensen met wie ik werkte, zich meestal konden voegen, is het gelukt om regelmatig bij alle vergadertafels aan te schuiven, hetzij overdag, hetzij 's avonds. Via België langs Kruiningen naar Goes en over de Zeelandbrug richting Sirjansland en door de nauwe straatjes van Zierikzee. 6 km Westerscheldetunnel bracht mij naar Terneuzen en Hoek; de avondlijke sneeuwstorm van januari 2017 heugt me nog. Maar ook naar Walcheren, waar ik soms even tijd nam om op de dijk van Zoutelande te genieten van de zee. Een volgende week bracht mij in Brabant. Kerkgebouwen in Almkerk, Breda, Tilburg, Den Bosch, Geldrop, Veldhoven en Oss zijn me vertrouwd geworden, hun kosters met goede zorgen eveneens.

Tweetalig vergaderen met de Walen bracht mij in Dordrecht of Den Haag. Werkoverleg met mijn collega's betekende maandelijks een vroege treinreis naar Utrecht. Daar moest met regelmaat de stem uit het zuiden klinken, want de RACV is tevens de verbindingsofficier tussen land en regio en omgekeerd. Af en toe kon ik dicht bij huis terecht: Geleen of Weert zijn relatief snel te bereiken. In de afgelopen 71/2 jaar heb ik tijdens dienstreizen bovendien vele hotels en B&B's leren kennen; ik ben niet voor niets genius van Booking.com!

Soms was geduld nodig, wanneer er alweer files waren rond Antwerpen of op de A58. Dan kon ik nadenken over situaties in gemeenten, waarover mijn advies werden gevraagd. Veilig aankomen hield wel prioriteit.

Er waren dagen dat ik thuis achter mijn bureau in Heerlen eindeloos notulen doornam, mails over van alles en nog wat beantwoordde en nadacht over wijze raad. Regelmatig hebt u mij kunnen horen en zien om consideraties op wijzigingen van de kerkorde toe te lichten met PowerPointpresentaties. Ook dat deed ik met plezier, omdat ik geen hekel heb aan kerkrecht, maar vooral omdat het me de kans gaf, kerkenraadsleden uit veel gemeenten direct te ontmoeten. Het was leuk daarbij oude bekenden te treffen.

Mijn dienst aan plaatselijke gemeenten is bedoeld als ~~we~~ ~~edelijnszorg~~ niet direct, maar meer op afstand, niet minder betrokken overigens. In het begin was dat een beetje wennen, na bijna 25 jaar predikant in een gemeente te zijn geweest. Bovendien kijk je als RACV vooral in de keuken en daar kan het flink aanbranden, op allerlei manieren. Kleine conflicten kunnen worden tot uitslaande branden, zodat visitatoren ingeschakeld moeten worden. Financiële perikelen vragen om inzet van de CCBB (voorheen RCBB) en bij moeilijkheden tussen predikanten en kerkenraden kan de beste oplossing uiteindelijk zijn om uit elkaar te gaan. Dit en nog veel meer is op mijn bord gekomen, want kerkelijke gemeenten is immers niets menselijks vreemd. Steeds heb ik het wezenlijk gevonden om dit werk als predikant te doen. Ik heb dan weliswaar geen eigen gemeente meer, maar het samenwerken met ambtsdragers en andere gemeenteleden heeft net zo goed een pastoraal karakter. En we hebben samen gebeden; soms liep een opening uit omdat we in gesprek raakten over een Bijbelgedeelte, maar dat bleek gaandeweg de vergadering welbestede tijd. We deelden zorgen, maar ook vreugden om gemeenten en bemoedigden elkaar bij een volgende kop koffie. En soms ging ik mee met BM-leden op bezoek naar een kerkenraad om ons goed een beeld te kunnen vormen van de situatie, waarover een beslissing moest vallen.

Tenslotte: omdat classes in het zuiden regelmatig contact met de bisschoppen van Den Bosch, Breda en Roermond onderhouden, heb ik de oecumene in mijn werk kunnen integreren. Een mooi voorbeeld daarvan is de oecumenische werkgroep in het jaar van de Barmhartigheid.

En nu ben ik bezig met afronden: een wonderlijk en noodzakelijk gebeuren. Het is mooi geweest - met dank aan velen! In de zomer kunnen de nieuw samengestelde BM's in het zuiden nog bij mij terecht, zodat het transitieproces tot een goed einde kan worden gebracht. In de loop van september zal ds. Marco Luijk als classispredikant worden verbonden aan de classis in het zuidoosten en ds. Arie van der Maas aan de classis Delta. Daaraan vooraf gaat het afscheid van de RACV. Ik zie uit naar onze ontmoeting om dat wat we in de loop van de tijd in Zuid-Nederland hebben beleefd, gezamenlijk te kunnen afsluiten. Op zondagmiddag 2 september a.s. bent u welkom in de Grote Kerk van Breda, waar om 15 uur de afscheidsviering zal beginnen. De kerk is vanaf 14 uur open; koffie en thee staan dan voor u klaar. Voor de laatste keer worden Zeeuwse bolussen, Bossche bollen en Limburgse vlaai als teken van saamhorigheid geserveerd! Na de dienst is er gelegenheid elkaar persoonlijk te groeten.

In de loop van de komende maand zullen de officiële uitnodigingen worden verzonden. Nu alvast zeg ik: tot ziens!

Ds. Sophie Bloemert, Heerlen, 5 juni 2018

Kerkblad Gaandeweg/Willy de Koning, 03-07-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3042, Subitem: 174.

25-11-2018

Hospice Bronnerhof

Bronnerhof is een kleinschalig hospice of bijna thuis huis, een plaats waar terminaal zieke mensen de laatste fase van hun leven kunnen doorbrengen in een warme, huiselijke omgeving.

Het biedt hun een volwaardig alternatief voor thuis. Het hospice is gevestigd in een voormalig klooster achter de Kerk in Born, Bronstraat 9. Naast de zorg door verpleegkundigen van Buurtzorg en de huisarts zijn de bewoners en hun naasten verzekerd van liefdevolle aandacht en opvang door onze vrijwilligers. Zij stellen alles in het werk om de laatste fase van het leven zo comfortabel en menswaardig mogelijk te maken.

Ruim 80 vrijwilligers zijn in diverse rollen aan de organisatie verbonden: in de 4-uurdiensten van 8u 's ochtends tot 12u 's middags (elke dienst 2 vrijwilligers), in de kookploeg, de poetsploeg, de onderhoudsploeg, de tuinploeg, het bestuur en diverse commissies en ondersteunende functies.

In Bronnerhof wordt palliatieve mantelzorg geleverd aan iedere Nederlander die ongeneeslijk ziek is. In de praktijk komen onze gasten meestal uit Limburg, vooral uit de Westelijke Mijnstreek (kernen Born, Sittard, Geleen, Beek, Schinnen, Stein, Elsloo en de omliggende dorpen), maar ook uit Midden-Limburg (vnl. Susteren, Echt en de omliggende dorpen).

Kerkenraad/Germ Visser, 25-11-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3292, Subitem: 174.

25-11-2018

Verheugend nieuws vanuit de kerkenraden

De kerkenraden van de beide gemeentes Sittard-Grevenbicht en Geleen-Beek-Urmond hebben in een gezamenlijke vergadering op 20 november jongstleden het voorgenomen besluit genomen om samen te gaan. De kerkenraden zijn ervan overtuigd, dat invulling geven aan het kerk-zijn van de Heer in de Westelijke Mijnstreek het best kan worden gedaan als één PKN-gemeente. De kerkenraden vertrouwen erop dat wij, als we onze krachten bundelen, als protestantse gemeente in de Westelijke Mijnstreek van betekenis kunnen zijn en blijven.

We willen ons geen tijdsdruk opleggen en er is vooralsnog geen datum vastgesteld voor het samengaan. Wel hebben we in een stappenplan punten vastgelegd, die naar tevredenheid moeten zijn afgehandeld voor een daadwerkelijk samengaan kan plaatsvinden.

In het gemeenteberaad op 4 april 2019 zullen we de beide gemeentes over de voortgang van het stappenplan en het proces van samengaan informeren en krijgt u volop de gelegenheid vragen te stellen en uw mening kenbaar te maken.

**Protestantse gemeente
te Geleen-Beek-Urmond**

Kerkenraad/Germ Visser, 25-11-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3318, Subitem: 174.

02-12-2018

KERST 2018 – COLLECTES KINDEREN IN DE KNEL

Elk jaar wordt er in de diensten op kerstavond en op de 1e kerstdag gecollecteerd voor Kinderen in de Knel, het kinderfonds van de Protestantse Kerk Nederland.

Dit jaar is het thema: Licht voor Syrische vluchtelingenkinderen in Libanon
Kerk in Actie steunt via ACT Alliance de vluchtelingen die in extreme armoede leven in vluchtelingenkampen in o.a. Libanon. Vooral de kinderen hebben veel aandacht nodig: er worden voedselpakketten uitgedeeld, psychische hulp geboden en er wordt voorzien in onderwijs zodat kinderen toch aan hun toekomst kunnen werken. Mogen wij u vragen om een gulle gift in deze collecte?
U kunt ook een gift overmaken op de rekening van Kerkinactie: NL 89 ABNA 0457 457 457.
Uw diaconie en de ZWO werkgroep hopen weer op een mooie collecteopbrengst!

Kerkenraad/Germ Visser, 02-12-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3358, Subitem: 174.

02-12-2018

COLLECTE SOLIDARIDAD 3E ZONDAG VAN ADVENT â STEUN JONGE CACAOBOEREN IN GHANA

Chocolade: hoe lekker kan dat zijn.

Dat vinden veel mensen. De vraag naar cacao en chocolade groeit wereldwijd. Maar de productie blijft achter. Doordat de, vaak oudere, cacaoboeren verouderde landbouwmethodes toepassen, verminderen hun oogsten elk jaar. de grond raakt uitgeput en de planten leveren steeds minder op.

Veel jongeren hebben geen zin meer in het werken in de cacao, ze trekken liever naar de stad in de hoop daar werk te vinden. Vaak met bedroevend slecht resultaat: een leven in armoede is vaak hun realiteit.

De 25 jaar jonge Patience Normenyo leerde op de 'cacao-academie' van de organisatie Maso, waar Solidaridad in participeert, hoe ze de cacao-productie op haar familiebedrijf kon verbeteren; een milieuvriendelijke, duurzame productiemethode. Ze kreeg ook lessen in goed leiderschap. Inmiddels is zij coördinator voor dit programma voor boeren in de regio.

De resultaten van de nieuwe productiemethodes zijn al zichtbaar: betere opbrengsten, minder milieubelasting, beter toekomstperspectief en al na korte tijd meer inkomsten. Patience zelf zeg hierover: 'Ik wil een rolmodel zijn voor jongeren in onze regio. Als ik hard werk en financieel onafhankelijk ben, kan ik anderen ook enthousiast maken over het werk in de cacao.'

Van harte aanbevolen deze collecte. U kunt ook een gift overmaken op de rekening van Solidaridad: NL05 TRIO 0212 1854 11. Hartelijk dank!

Kerkenraad/Germ Visser, 02-12-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3359, Subitem: 174.